

3. Вдосконалюється розвиток комунікаційних навичок майбутніх поліцейських, які покращують довіру населення до правоохоронців.

Після цього навчання кадета продовжується у практичному підрозділі в рамках інституту наставництва.

У зв'язку з наявністю певних проблем актуалізувалося питання пошуку методів, засобів та способів для розробки нових критеріїв відбору і якісної підготовки висококваліфікованих поліцейських та організації грамотної переатестації діючих працівників, задля забезпечення досягнення ними в службовій діяльності поставлених законодавцем нових цілей й успішного виконання ними нових завдань.

На підставі викладеного, можна зробити відповідні висновки:

1. Процес підготовки працівників правоохоронних потребує подальшої оптимізації та вдосконалення з урахуванням передових національних і міжнародних стандартів.

2. Вбачається необхідним перегляд програм підготовки фахівців, які існують зараз, із метою оптимізації та скорочення(виключення) навчальних дисциплін, які вивчаються у загальноосвітніх навчальних закладах або не відповідають сфері діяльності МВС України та Національної поліції України, із одночасним збільшенням кількості практико-орієнтованих дисциплін і дисциплін професійного спрямування.

3. Слід вдосконалити практичне стажування поліцейських під керівництвом наставника, задля належної адаптації для роботи у органах та підрозділах Національної поліції.

Бібліографічні посилання:

1. Малишев Б. Чому реформа поліцейської освіти необхідна та як її здійснити? / Борис Малишев // Експертно-аналітичний напрям Асоціації УМДПЛ. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://umdpl.info/police-experts.info/2016/09/22/police_education_1/
2. Сокурєнко В.В. Деякі напрями вдосконалення підготовки майбутніх працівників правоохоронних органів у вищих навчальних закладах зі специфічними умовами навчання / В.В. Сокурєнко // Матер. Міжнар. науково-методичної конфер. «Донецький юридичний інститут: 55 років на теренах освіти і науки». – Кривий Ріг : вид-во ДЮІ, 2016. – с. 14-16.

Рец Віолетта Володимирівна,

курсант першого курсу

Дніпропетровського

університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Валєєв Руслан Гельманович,

кандидат педагогічних наук,

старший викладач кафедри тактико-

спеціальної підготовки Дніпропетровського

державного університету внутрішніх справ

ФПФПД

державного

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ ТА МОЛДОВІ: ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кожна людина за своєю природою завжди потребує миру і спокою. Забезпечувати порядок і законність – головне завдання Національної поліції як центрального органу виконавчої влади. Суспільство повинно поважати святий обов'язок кожного правоохоронця і сприяти в цьому. Поліція є

сталевим осердям упорядкованості соціуму. Але навіть сила меча і вогню не зупинить масу некерованого натовпу. Від правосвідомості громадян залежить успішне функціонування державного правозахисного органу.

Доцільно звернути увагу на те, що поліцейські цілком віддають себе служінню народу і державі, тому мають дуже щільний робочий графік, працюючи і день і ніч. Держава в знак подяки за успішне регулювання повинна забезпечити гідні умови життя для поліцейських і членів їх сімей.

Виходячи з цього, можна проаналізувати розділ про соціальний захист поліцейського в Законі України «Про Національну поліцію» в Україні і паралельно розглянути подібний розділ в аналогічному законі Молдови «Про діяльність поліції і статус поліцейського», який був прийнятий 27 грудня 2012 року під №320.

Розпочнемо із розгляду розділу 9 Закону України «Про Національну поліцію України», назва якого «Соціальний захист поліцейських». Для порівняння необхідно оглянути розділ, вивчивши основні відмінності у наявності тих чи інших статей. Достатньо обрати деякі статті, щоб проаналізувати їх і зробити правильні висновки. Головне питання, на яке слід знайти відповідь: яка держава створила кращі умови для забезпечення гідних умов життя і соціального захисту поліцейських.

Стаття 91. Службовий час і час відпочинку поліцейських

1. Особливий характер служби в поліції містить такі спеціальні умови для певних категорій поліцейських:
 - 1) Службу у святкові і вихідні дні;
 - 2) Службу позмінно;
 - 3) Службу з нерівномірним графіком;
 - 4) Службу в нічний час.

Поліцейські живуть за чітким графіком робочого дня, який затверджується керівником відповідного органу (закладу, установи) поліції.

Тому представники цієї професії потребують забезпечення спеціального механізму створення умов для відпочинку, раціоналізації трудового процесу.

У статті 64 «Право на безоплатний проїзд» зазначається, що «поліцейський для виконання службових обов'язків має право на безкоштовний проїзд по всій території держави будь-якими видами міського, приміського і міжнародного транспорту загального користування (крім таксі)».

Натомість в Законі України «Про Національну поліцію» дане питання не висвітлюється у IX розділі. Але в Законі України більше уваги приділено саме грошовому забезпеченню поліцейських. Це не означає, що поліцейські Молдови за свою роботу отримують меншу заробітну плату. Це свідчить про чітку і сувору структуру фінансового забезпечення, адже джерелом виплати є саме бюджетні кошти. А також не менш важливим моментом в Законі України є статті 97, 98, 99, 100, де висвітлюється питання надання одноразової грошової допомоги. У статті 98 перелічені особи, які мають право на надання одноразової грошової допомоги, а стаття 99 визначає розміри цієї допомоги в залежності від ситуації необхідності надання такої допомоги. У Законі Молдови «Про діяльність поліції і статус поліцейського» взагалі поняття одноразової грошової допомоги висвітлено в статті 61, яка має назву «Обов'язкове соціальне страхування». Немає конкретизації, хто отримує і скільки, адже немає чітко визначеного поняття розміру і приводу фінансового забезпечення. Проте у статті, як і в українській присутня градація виплати суми, обчисленої відповідно до розміру заробітних плат.

Питання грошового забезпечення висвітлено у статті 94 Закону України «Про Національну поліцію», де також зображена ступенева градація

заробітної плати працівника органів Національної поліції.

Дивно, але у законі Молдови відсутня стаття «Відпустки поліцейських, а також «Обчислення тривалості відпусток поліцейських». Добре, що законодавці усвідомлюють важливість чергування роботи та відпочинку для того, щоб полегшити життя поліцейських і стимулювати їх на плідну роботу. У статті 91, поданій вище, висвітлено перелік спеціальних умов служби працівника поліції.

Щодо медичного, житлового і пенсійного забезпечення, захисту прав та інтересів поліції, то тут суттєвих відмінностей майже немає, тому пункти статей сформовані відповідно до існуючих сьогодні світових тенденцій.

Таке гуманне та прихильне ставлення до правоохоронного органу призводить до інтенсифікації роботи і появи мотиву.

Взагалі-то, небагато відмінностей можна віднайти в двох порівнюваних розділах, тому що, по-перше, Молдова і Україна – держави СНГ, а тому, по-друге, прийняття подібних законів аналогічного типу свідчить про спільність умов історичного розвитку, а також тісні етнічні, господарські, культурні і правові зв'язки.

Отже, закони України і Молдови про поліцію мають багато спільного. Це ми побачили на прикладі наведених статей розділу. У законі Молдови менше відомостей про механізм соціального захисту поліцейських. Це зумовлено переважно відсильним або бланкетним способом структурування закону.

Бібліографічні посилання:

1. Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради. – 2015. – № 40-41, ст. 379. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/580-19/>
2. Закон Республики Молдова от 27.12.2012 № 320 "О деятельности полиции и статусе полицейского" [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://lex.justice.md/ru/346886/>

Нестерова Ксенія Юрїївна,
студентка четвертого курсу
юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Андрієвська Людмила Олексіївна,
викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МОРАЛЬНА ШКОДА ТА ЇЇ ВІДШКОДУВАННЯ, ЯК СУПЕРЕЧЛИВЕ ТА УНІКАЛЬНЕ ЯВИЩЕ В УКРАЇНСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

Чинне цивільне законодавство України передбачає собою існування категорії «моральна шкода», яка постійно викликає коло себе різнобічних поглядів. І це не є дивиною, адже моральна шкода є досить оціночною і суб'єктивною частиною цивілістики. Попри велику кількість коментарів, роз'яснень, рекомендацій як органів владних повноважень, вищих судових інстанцій так і науковців. Всі вони висувають мету застосування цього заходу захисту прав та інтересів осіб, а також роз'яснення меж та умов його застосування. Проте повсякчасно суб'єкти цивільного судочинства, особливо